Αττικά καί... ἄλλα

Σκλαβιά
Ἡ σκλαβιά ξεκινᾶ συνήθως ἀπό τόν ὕπνο.
Μοντεσκιέ

η αλλη οψη

ΤΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

Μικρές ἀγγελίες

Οἱ «Μικρές Ἀγγελίες» πάντοτε μέ διασκεδάζουν καί μέ προβληματίζουν. Πίσω ἀπό χιλιάδες «ζητεῖται» ἤ «προσφέρεται» καί τίς διάφορες ἄλλες τέτοιες λέξεις – κλισέ, νά εἴσαστε σίγουροι κρύβεται μιά μικρή ἤ μεγαλύτερη ἀνθρώπινη ἱστορία. Κι ὅσο κι ἄν οἱ ἀνθρώπινες ἱστορίες εἶναι ἐπαναλαμβανόμενες καί μᾶλλον ἀνιαρές, παραμένει: τό ἐξωπραγματικό. Ἐκεῖνο πού ἀφήνει περιθώρια «καί» στήν φαντασία, ἤ μόνο σ' αὐτήν...

Διαβάζω: «Ζητεῖται νεαρή κοπέλλα», καί παρακάτω, μαθαίνω ὅτι πρέπει νά εἶναι «ἀπαραίτητα μορφωμένη, χωρίς ὑποχρεώσεις, νά θέλει νά ζεῖ καί νά μπορεῖ νά ζεῖ σ' ἕνα μεγάλο σπίτι τοῦ ὁποίου καί θ' ἀναλάβει τή διαχείριση».

Ἡ καθαρά ἐφηβική πλευρά τοῦ ἑαυτοῦ μου, πετάει σέ ρόζ σύννεφα. Μέ αὐτά καί μέ κάτι ἄλλα «βγάζουν θέμα» ὅλα ἐκεῖνα τά μυθιστορήματα μέ πολύ αἴσθημα, τό λίγο δάκρυ καί τό ἀπαραίτητο «χάπυ ἔντ» πού γεμίζουν τά κομοδίνα τῶν ὡρίμων κυριῶν καί τίς τσέπες τῶν ἐκδοτῶν τους. Σκέφτομαι τή «νεαρή κοπέλλα», πού πρέπει «ἀπαραίτητα νά εἶναι καί μορφωμένη». Κι ἐπειδή τό «μορφωμένη» εἶναι πάντοτε μία ἔννοια ἰδιαίτερα ρευστή, κυρίως μετά τήν ἔκπαιδευτική μεταρρύθμιση, ἀναζητῶ τή διευκρίνιση τοῦ ὅρου. Ἄ, ναί! Ἡ ἀγγελία μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ ὅλη ὑπόθεση εἶναι «ἰδανική περίπτωση γιά μιά φοιτήτρια ἀπό τήν ἐπαρχία». Κανονικά, κι ἄν γράφαμε μυθιστόρημα εὐρείας καταναλώσεως, ἡ ζητούμενη «κοπέλλα» θά ἔπρεπε νά εἶναι μία συγκλονιστική καλλονή, μέ ἁπαλά κυματιστά χρυσᾶ (αὐθεντικά) μαλλιά καί βιολέ μάτια (μόνον ὁ ποιητής τά ἤθελε «μαβιά», ἀλλά κι αὐτή ἡ λέξη σαρώθηκε ἀπό τίς καινούριες). Ἤ, νά ἔχει ἀντιστρόφως ἐβένινα μαλλιά καί γκριζοπράσινα μάτια, ἀλλά σαφῶς ποιῶν ὁ συντάκτης τῆς ἀγγελίας δέν ἔθεσε τέτοιους δολοφονικούς περιορισμούς, ἐπιδεικνύοντας περισσότερο ρεαλισμό ἀπό τήν τρέχουσα παραφιλογογία.

«Στό σπίτι αὐτό» —συνεχίζει ἡ ἀγγελία— «θά ζοῦν δύο παιδιά, ἑπτά καί τεσσάρων ἐτῶν ἀντίστοιχα, πού θά πηγαίνουν ἀπό τόν Ὀκτώβρη στό σχολεῖο». Μμμ... Ἐδῶ ἡ ὑπόθεση ἀρχίζει νά μή μοῦ ἀρέσει πολύ. Αὐτό τό «μεγάλο σπίτι» μέσα στό ὁποῖο θά ζοῦν «δύο παιδιά», ὄχι «καί δύο παιδιά», ἔχει ἀρχίσει νά μοιάζει μέ σπίτι φαντασμάτων. Ποιά εἶναι αὐτά τά τόσο μικρά «δύο παιδιά» πού κανένας δέν θέλει νά ζήσει μαζί τους, ἀλλά πού κάποιος ἤ κάποιοι θεωροῦν ὅτι ἔχουν τήν ὑποχρέωση νά τούς παράσχουν ἕνα «μεγάλο σπίτι» καί μία νεαρή «ἀπαραίτητα μορφωμένη φοιτήτρια ἀπό τήν ἐπαρχία;» Ἡ ρόζ συνταγή ἀρχίζει καί θαμπώνει. Θά ἔπρεπε τοὐλάχιστον νά ὑπῆρχε στό προσκήνιο καί κάποιος ἄτυχος πατέρας μέ παιδί χωρίς μητέρα, πού νά τόν ἔχουν τσακίσει οἱ ἀτυχίες τῆς ζωῆς καί σέ κάποια στροφή τοῦ δρόμου νά ἐκτιμήσει τήν ἀλτρουϊσμό, τήν αὐτοθυσία καί τήν ἀφιλοκέρδεια τῆς «φοιτήτριας ἀπό τήν ἐπαρχία» πού θά εἶναι πρόθυμη νά τοῦ προσφέρει ὁ,τι πολυτιμότερο δέν ἔχει καί νά ἐγκατασταθεῖ μονίμως στό «μεγάλο σπίτι», καί μάλιστα στό μεγαλύτερο δωμάτιο. Αὐτά, ὅμως γίνονται ἔτσι μόνο στά παραμύθια. Τίς περισσότερες φορές, οἱ νεαρές αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἔχουν ὑπαρξιακές ἀγωνίες πολύ ἐξειδικευμένες. Κάποτε, εἶχα προσωπικῶς λάβει ἐπιστολή μιᾶς τριτοετοῦς φοιτήτριας τῆς Νομικῆς στήν Ἀθήνα, πού μοῦ ἐξέθετε τό δράμα της: ἦταν «κόρη πτωχῆς οἰκογένειας», μοῦ ἔλεγε, καί «μόνη της προίκα ἦταν ἡ ἀγνότητά της». Καί δέν ἤξερε τί ἀκριβῶς νά κάνει: νά διατηρήσει τήν προίκα ἤ νά μή τή διατηρήσει; (Τήν ἐποχή ἐκείνη ὁ νόμος δέν εἶχε προβλέψει, ὅπως τώρα, ὅτι προίκα —ἤ τό ἀντίστοιχό της— θά παίρνουν κορίτσια καί ἀγόρια ἀδιακρίτως ἐν ὀνόματι τῆς ἰσότητος, καί τά πράγματα δέν ἦταν τόσο συγκεχυμένα, ὡς πρός τήν ἔννοια τῆς προικός τοὐλάχιστον).

Στήν προκειμένη περίπτωση, ὅμως, μᾶλλον δέν θά ὑπῆρχε πρόβλημα. Ἡ ἀγγελία διευκρινίζει ὅτι «πρόκειται γιά πολύ σοβαρό οἰκογενειακό περιβάλλον, πού διαφυλάττει τήν ἀξιοπρέπεια πρός ὅλες τίς κατευθύνσεις». Εὐτυχῶς, δηλαδή. Μόνο πού ἡ ὑπόθεση ἐξελίσσεται σέ φοβερά πλαδαρή κοινοτοπία. Νά δεῖς πού οὔτε ὁ «ὡραῖος Μόνος» θά κυκλοφορεῖ ἀναστενάζοντας στά ἔρημα δωμάτια τοῦ ἀχανοῦς σπιτιοῦ, οὔτε τίποτα τέτοιο. Τοὐλάχιστον ἡ «ἀπαραίτητα μορφωμένη καί χωρίς ὑποχρεώσεις φοιτήτρια ἀπό τήν ἐπαρχία», θά μπορεῖ νά ὑπολογίζει σέ «μισθό 50.000». Πάλι καλά. Ἤ νύφη μου μέ λαμπρές σπουδές καί μέ «ντοκτορά» στή Γαλλία, ἔκανε χρόνια ὁλόκληρα γιά νά ἀποσπάσει ἀπό τό Δημόσιο περίπου τά μισά, ἐδῶ καί κάτι χρόνια. Καί τώρα... Στόν ἰδιωτικό τομέα εἶναι πάντοτε καλύτερα, καί τό περιβάλλον «οἰκογενειακό».

Μέ μιά φορεσιά μπαλέτου

Ὁ κλασικός χορός εἶναι τήν ἐποχή αὐτή ἡ μεγάλη μόδα στή Μ. Βρετανία, γι' αὐτό καί τό μπαλέτο σάν τηλεοπτικό θέαμα ἔχει ἀποκτήσει πολλούς πιστούς. Ἔτσι, καί τά ροῦχα πού εἶναι ἐμπνευσμένα ἀπ' τό μπαλέτο θεωροῦνται ἡ σωστή λύση γιά τά ὑπαίθρια πάρτυ, ἐφ' ὅσον φυσικά συνοδεύονται ἀπό ἀνάλογα παπούτσια.

Πρόκειται πάντως γιά μιά λύση καταλληλη μόνο γιά τίς νέες καί τίς λεπτές. Τίς φορεσιές στίς φωτογραφίες μας παρουσιάζουν τά πιό κατάλληλα μοντέλα: Τρεῖς μπαλαρίνες τοῦ χορευτικοῦ συγκροτήματος «Χιοῦστον Μπαλλέ Κόμπανυ», πού τίς μέρες αὐτές δίνει παραστάσεις στό Λονδίνο.

Βραχιόλι κατά τῶν βιαστῶν

Δύο Ἀμερικανοί, ἕνας γιατρός καί ἕνας μηχανολόγος, σχεδίασαν ἕνα βραχιόλι πού μπορεῖ νά προφυλάξει τίς γυναῖκες ὅταν δέχονται ἐπίθεση βιαστῶν. Τό βραχιόλι αὐτό, λειτουργεῖ μέ μπαταρία καί ἔχει δύο ἠλεκτρόδια, πού, ὅταν ἀκουμπήσουν πάνω στό δέρμα τοῦ ὑποψηφίου βιαστῆ τοῦ προκαλοῦν ἠλεκτρικό σόκ.

★ Ὁ Σύνδεσμος Προστασίας Παιδιῶν πού βρίσκεται στό Χολαργό Ἀττικῆς κοντά στούς πρόποδες τοῦ Ὑμηττοῦ καί μέσα σέ μιά πευκόφυτη ἰδιόκτητη περιοχή 20 στρεμμάτων θά δέχεται ἀπό τόν Σεπτέμβριο 1983 γιά ἐκπαίδευση στά ἐπαγγελματικά του ἐργαστήρια ἀπροσάρμοστα παιδιά, ἀγόρια καί κορίτσια ἡλικίας ἀπό 14 ἕως 18 χρονῶν ἐσωτερικά καί ἐξωτερικά. Πληροφορίες στό τηλέφωνο 6511432 8 π.μ. – 12 μ.μ. καθημερινά ἐκτός Σαββάτου.

Ὁ Διονύσης Σαββόπουλος μέ παρέα τήν κιθάρα του, φαίνεται κάποια στιγμή ἀνάπαυλας σάν ν' ἀπορεῖ μ' ὅσα βλέπει νά γίνονται τριγύρω του, στό θορυβῶδες καί γραφικό προχθεσινό μουσικό «συλλαλητήριο»

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ: «Ἔζησα τ' ὄνειρο τῆς ζωῆς μου!..»

Εἶπε χθές τό ἀπόγευμα στή «Μ» στό τηλέφωνο ὁ πρωτομάστορας τῆς προχθεσινῆς μεγάλης ἐπιτυχίας:

«Ὅταν τόν Ἰανουάριο ἔτυχε νά κυτάζω ἀπό κάποιο ὕψωμα τήν πλάζ τῆς Βουλιαγμένης, μοῦ γεννήθηκε ἡ ἰδέα νά κάνω ἐκεῖ ἕνα πάρτυ. Τό θέμα ὡρίμασε σιγά - σιγά μέσα μου. Ἄλλωστε ἦταν ἕνα ὄνειρο πού εἶχα ἀπό χρόνια καί προχθές ἐπιτέλους κατάφερα νά τό κάνω πραγματικότητα. Τό θέμα δούλευε σάν χιονοστιβάδα, μέ ὁλοκλήρωσή του προχθές τό βράδυ. Ὅταν τραγουδοῦσα πέρσι τό «Θέλω ἕνα βράδυ - νά κάνω ἕνα πάρτυ...» σχεδόν δέν τό πίστευα ὅτι θά γινόταν αὐτό μιά προσωπική μου ἐμπειρία. Ἤθελα νάναι αὐτή μιά βραδιά, πού ὅλοι μας θά χαιρόμαστε τό φεγγάρι, τή θάλασσα, τά τραγούδια, τήν «ἀτμόσφαιρα». Ἤθελα, δηλαδή ἔτσι φανταζόμουνα τό γεγονός σάν ἕνα ποίημα, πού γίνεται πράξη. Τό θέαμα ἀπ' τήν ἐξέδρα εἰλικρινά μέ συγκλόνισε. Ὁ κόσμος ἀπέναντί μου, τά φῶτα, οἱ κόκκινοι καπνοί τῶν βεγγαλικῶν μέ πῆγαν μίλια μακριά. Ἦταν κάτι ἄλλο. Ἔνιωσα, πώς ζοῦσα ἕνα ὄνειρο, κάποιες μοναδικές στιγμές...»

Στή συνέχεια, ὁ Λουκιανός ἐξηγεῖ τή μελωδική πλευρά τῆς βραδιᾶς. «Ὅλα ἦταν γιά μένα βιώματα. Ἦταν ἡ πορεία μου καί οἱ πρῶτες μου ἐπαφές μέ τό τραγούδι. Γκλέν Μίλλερ, μαντολινάτες, ἐλαφρά τραγούδια, Σαββόπουλος. Ὅλα ὅσα μοῦ διαμόρφωσαν τό ταλέντο μου καί μέ ἔκαναν νάμαι αὐτός, πού εἶμαι σήμερα. Ἴσως νά μήν ἔγινε ἀντιληπτό κάτι τέτοιο, μά αὐτό εἶχα ἐγώ στό μυαλό μου αὐτή τήν ὀνειρεμένη γιά μένα βραδιά!..»

Ὁ Γιάννης Πετρίδης κάπου στό χῶρο τῆς συναυλίας τή στιγμή πού μεταδίδει ζωντανό τό πρόγραμμα τοῦ «μπήτς πάρτυ» τῆς Βουλιαγμένης ἀπό τό Β' πρόγραμμα τοῦ ραδιοφώνου, προχθές

Καί πάλι ὁ Οἰκονομίδης μέ τά «Νέα ταλέντα»

Ἕνας παλιός θεσμός ἐπανέρχεται στό Ἄλσος τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως. Τά «Νέα Ταλέντα». Ὁ Γιῶργος Οἰκονομίδης, κάθε Δευτέρα, παρουσιάζει ὅλους ἐκείνους πού πιστεύουν ὅτι ἔχουν κάποια καλλιτεχνική κλίση.

Στό πρόγραμμα συμμετέχει ἡ Μπέυυ Ἀργυράκη, ἡ Μαριαλένα μέ τραγούδια σέ δικούς της στίχους καί μουσική, τό κωμικό ζευγάρι «Ντοῦο Ζιμάρ», καί ἡ Σάση Τσέντουρα, πού τραγουδάει, χορεύει καί παίζει 4 ὄργανα.

ΜΕ «ΖΟΥΜ» ΤΟΝ «ΚΑΟΥΜΠΟ'Υ' ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ»

Τό ἀθηναϊκό «Γούντστωκ» θά συζητιέται γιά καιρό...

Μετά ἀπό ἕνα τέτοιο μεγάλο νεανικό ἀθηναϊκό γεγονός, ὅπως ἐξελίχθηκε τό προχθεσινό «μπήτς πάρτυ» τοῦ Λουκιανοῦ Κηλαηδόνη, ἀπαραίτητη ἡ συνέχεια καί σήμερα. Κάτι σάν «ἐπιμύθιο» λοιπόν ἡ σημερινή — δεύτερη καί... τελευταία — συνέχεια ἤ ἀκόμη καλύτερα, μιά πιό ψύχραιμη ἀναφορά στό πολύκοσμο προχθεσινό μουσικό «σώου» τῆς Βουλιαγμένης.

Ρεπορτάζ
Σύσση Καπλάνη

Οἱ ἐκδρομεῖς — ἀποδέκτες τῆς πρόσκλησης γιά τό πάρτυ — καί λέμε ἐκδρομεῖς γιατί αὐτό καταμαρτυροῦσαν τά ὑπάρχοντά τους, πού κουβαλοῦσαν μαζί (καρέκλες, κουρελοῦδες, τρόφιμα ποτά κ.λπ.), ἄρχισαν νά «καταπλέουν» στήν πλάζ τῆς Βουλιαγμένης ἀπό τίς 6.30' τό ἀπόγευμα. Μηχανάκια, Ι.Χ., τρίκυκλα καί λεωφορεῖα, ἔκαναν ὥστε γύρω στίς 7.30' μ.μ. ὁ δρόμος νά 'ναι ἤδη μποτιλιαρισμένος. Τό «μποτιλιάρισμα» ὅσο περνοῦσε ἡ ὥρα εἶχε γίνει ἔντονο μέχρι καί τή Γλυφάδα! Οἱ χαρούμενοι, ξένοιαστοι 'Αθηναῖοι... μουσικοί «ἐκδρομεῖς» δέν ἄργησαν σιγά - σιγά νά ἐκνευρίζονται καί ἀργότερα πολλοί ἀπογοητευμένοι ἀρκέστηκαν στήν ἀπευθείας ραδιοφωνική μετάδοση τοῦ «μπήτς πάρτυ» καί λοξοδρόμησαν ἀγανακτισμένοι.

Μπροστά στήν πλάζ τῆς Βουλιαγμένης συγκεντρωμένα, γύρω στίς 8 μ.μ. περίπου 10.000 ἄτομα ἔκαναν τά πάντα γιά νά ἐξασφαλίσουν τήν εἴσοδό τους στό χῶρο. Οἱ ὑπάλληλοι στήν πόρτα, σχεδόν ἀλλόφρονες, ἔκοβαν ἕνα εἰσιτήριο καί... ἄφηναν ἄλλους πέντε νά περάσουν. Χωρίς εἰσιτήριο! Ἤδη, στό χῶρο τῆς πλάζ τά νιάτα εἶχαν βρεῖ τόν τρόπο νά διασκεδάσουν μέχρι τήν ὥρα πού θά 'ρχιζε ἡ συναυλία, κάνοντας μπάνιο, καταβρεχόμενοι, φλερτάροντας, κάνοντας νέες γνωριμίες... Ὅλα θύμιζαν ἕνα ἐρασιτεχνικό πάρτυ, ἀπ' αὐτά πού γίνονταν τήν προηγούμενη... δεκαετία. Κάποιο ρόλο σ' αὐτά ἔπαιξε καί ἡ μουσική, πού θύμιζε κομμάτια «ρόκ ἔντ ρόλ», ἀξέχαστες ἐπιτυχίες τοῦ Ἔλβις Πρίσλεϋ, Φράνκ Ζάππα, Πώλ Ἄνκα. Τό πάρτυ συνεχιζόταν μέ μπάνιο τῶν τυχερῶν πού 'χαν ἐξασφαλίσει τήν εἴσοδό τους. Κάποιοι ἄλλοι ξαπλωμένοι στό γκαζόν κατασκήνωσαν ἤ ἄλλοι ἤδη μέ ἐξασφαλισμένη μιά θέση μέ θέα στήν πλωτή ἐξέδρα

Μέ τήν ὥρα οἱ σχέσεις τῶν νεαρῶν φίλων τοῦ Λουκιανοῦ συσφίχθηκαν τόσο, πού τό θέαμα δέν ἦταν καί τόσο ἐνδεδειγμένο γιά τά παριστάμενα πιτσιρίκια... Οἱ λουόμενοι, μόνο μετά τή συνεχή ἐπίκληση τῶν μεγαφώνων ἐγκατέλειψαν τή μαγεία τῆς θάλασσας καί τό... πανηγύρι ἄρχισε. Νοικιασμένες βάρκες ἀπό κάποιους πιό ἀπαιτητικούς πού ἤθελαν νά χαροῦν τό θέαμα ἀπό κοντά, πλεύρισαν τήν πλωτή ἐξέδρα. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Μανώλη Μικέλη εἶχε ἀρχίσει νά παίζει. Ὅσοι τό... πῆραν εἴδηση — κι ἦταν ἐλάχιστοι — βιάστηκαν νά γυρίσουν στήν... κουρελού τους. Οἱ ὑπόλοιποι, ἀδιάφοροι, συνέχισαν τό «πήγαιν' ἔλα» στό χῶρο τῆς πλάζ, πολιορκώντας τά ἀναψυκτικά καί οἰνοπνευματώδη τοῦ μπάρ. Ἡ Ἄννα Βαγενά, μ' ἕνα γουώκυ - τώκυ ἀγωνιοῦσε γιά τήν ὀργάνωση κι ἦταν πάντα σέ συνεννόηση μέ τό σύζυγό της τόν Λουκιανό. Ἤδη ὅμως, ὅ,τι ἦταν νά γίνει, εἶχε γίνει. Ἴσως ἀκόμη κι ὁ ἴδιος ὁ Λουκιανός Κηλαηδόνης δέν εἶχε συλλάβει, πόσο θά ἐνθουσίαζε τόν κόσμο ἡ ἰδέα ἑνός τέτοιου πάρτυ. Ἀκόμη ἦταν εὐκαιρία νά διαπιστώσουμε ὅλοι τί εἴδους διασκέδαση ἀποζητοῦν οἱ νέοι. Ἡ συντριπτική συμμετοχή τους γιά μιά ὁμαδική καί μᾶλλον φθηνή (τό εἰσιτήριο κόστιζε 300 δρχ.) διασκέδαση αὐτοῦ τοῦ εἴδους.

Κάποιον ἀπ' τούς ὀργανωτές ἐπιβάλλεται νά ποῦμε ὅτι θά πρέπει νά βαρύνουν μιά σειρά ἀπό κάποιες παρατυπίες. Τά μεγάφωνα ἀποδείχθηκαν λίγα καί σέ κάποιες γωνιές δέν «ἄγγιζαν» τόν κόσμο ἡ μουσική καί τά τραγούδια. Ἡ ἀπόμακρη παρουσία τῶν τραγουδιστῶν, 50 μέτρα ἀπό τήν παραλία, κάποιους, πού ἔχουν συνηθίσει νά βλέπουν δίπλα τούς τραγουδιστές σέ ἀνάλογες περιπτώσεις, τούς ἐνόχλησε καί τούς ἐξόργισε.

Τό περίεργο ἀθηναϊκό κοινό, μέ τήν ἴδια εὐκολία πού ξεπέρασε τίς ὁδικές ταλαιπωρίες μέχρι νά φθάσει στήν πλάζ, μέ τήν ἴδια εὐκολία ἀποδοκίμασε καί κάποιους ἀπ' τούς προσκαλεσμένους τραγουδιστές τῆς βραδιᾶς, ὅπως τή Μαργαρίτα Ζορμπαλᾶ, πού εἶχε ἀναλάβει μέ παλιά ἐλαφρά τραγούδια, «Παπαρούνα» κ.ἄ. νά θυμίσει μιά ἐποχή τῆς... ἐφηβείας τοῦ οἰκοδεσπότη Λουκιανοῦ. Φυσικά, ὁ Κηλαηδόνης, ἡ 'Αφροδίτη Μάνου καί ἡ μπάντα τους ἀποθεώθηκαν.

Ἡ ὥρα περνοῦσε, τά μουσικά διαλείμματα ἀντικαθιστοῦσαν τήν ἔλλειψη κάποιων τραγουδιστῶν πάνω στήν πλωτή σκηνή. Ἦταν ὅμως ἀργά πιά γιά νά ἀντιδράσουν οἱ ἀκροατές, μιά καί ἤδη εἶχαν καταφέρει νά βρεθοῦν στόν «κόσμο» τους μετά τό ποτό καί τήν «πλάκα». Ἡ παρουσία τοῦ Διονύση Σαββόπουλου, ὄχι τόσο ἀπ' τά τραγούδια του (πού ἀμφιβάλλουμε ἄν τά ἔχει ξανατραγουδήσει τόσο βαριεστημένα) ἀλλά ἀπό μερικά εὐφυολογήματά του («περίμενα πώς θά 'ρθω σέ πάρτυ βεγγέρα καί ξαφνικά βρέθηκα σέ μιά ὑπερπαραγωγή τῆς Φίνος, ἀπ' αὐτές, πού δέν ἔκανε ποτέ». «Ἐπειδή ἐρχόμενος μέ τή βάρκα χρησιμοποίησα τήν κιθάρα μου γιά κουπί, συγχωρεῖστε μου τά πρίμα...» κ.ἄ)

Σέ κάποια στιγμή, πού τραγουδοῦσε ὁ Σαββόπουλος, ἄνοιξαν καί οἱ πόρτες τῆς εἰσόδου, μέ ἀποτέλεσμα τό πανδαιμόνιο στήν ξηρά νά γίνει τόσο, πού ἔκτοτε ἐλάχιστοι κατάφεραν νά παρακολουθήσουν, ποιός τραγουδοῦσε, τί τραγουδοῦσε, τί γινόταν γύρω. Τό πρόβλημα στό χῶρο τῆς παραλίας ἦταν νά ἀποφευχθεῖ τό... πάτημα ἑαυτῶν καί ἀλλήλων καί ἡ ἐξασφάλιση κάποιου ἀναψυκτικοῦ ἤ οἰνοπνευματώδους.

Ὁ ἑπόμενος ἀπρόσμενος καλεσμένος τῆς βραδιᾶς ἦταν ὁ Γιῶργος Νταλάρας, πού θύμισε κάποια γνωστά τραγούδια μέ τή συνοδεία τοῦ Λουκιανοῦ Κηλαηδόνη. Ὁ τελευταῖος ἀναμενόμενος ἐπισκέπτης, ὁ Γιάννης Πάριος τελικά δέν κατάφερε νά παραβρεθεῖ στό ὑπέρ - μπήτς πάρτυ τοῦ καλοκαιριοῦ.

Ἀπό στόματος ὑπεύθυνων μάθαμε, πώς ὑπῆρχαν 25.000 εἰσιτήρια γιά νά καλύψουν τόν κόσμο τῆς βραδιᾶς. Ὅλα αὐτά φυσικά κόπηκαν. Μέ ἕνα πρόχειρο ὑπολογισμό ἀπό κεῖ καί πέρα εὔκολα μπορεῖ νά διαπιστώσει κανείς πώς ἡ προχθεσινή ὑπέρ - πανήγυρις τῆς Βουλιαγμένης δέν ἔγινε γιά οἰκονομικά ὀφέλη, ἀλλά γιά ἕνα... ὄνειρο.

Μακάρι πολλοί ἀπ' τούς παριστάμενους νά ἔνιωσαν τή μαγεία αὐτοῦ τοῦ ὀνείρου. Γιατί ἀλλιῶς κινδυνεύουμε νά παραδεχθοῦμε, πώς ἤταν... «ἄλλοῦ τ' ὄνειρο κι ἄλλοῦ τό θάμα».

Σύσση Καπλάνη

ΣΤΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ, πάνω: Γεμάτα ἀπό κόσμο καραβάκια, νοικιασμένα ἀπό τήν ἀκτή, πλησίαζαν τήν ἐξέδρα (ἀριστερά). Ἕνα τέτ - α - τέτ τοῦ πρωταγωνιστῆ τῆς βραδιᾶς Λουκιανοῦ Κηλαηδόνη καί τῆς Δήμητρας Γαλάνη (κέντρο). Μιά ἄποψη τῆς προχθεσινῆς κοσμοπλημμύρας στή Βουλιαγμένη καί τῆς ἐξέδρας τῶν καλλιτεχνῶν ...ἀγκυροβολημένης «ἀρόδου», σάν νά ἐπρόκειτο γιά ...ὑπερωκεάνειο! (δεξιά).

Στίς φωτογραφίες: Μέχρι ν' ἀρχίσει τό «μπήτς πάρτυ» τοῦ Λουκιανοῦ Κηλαηδόνη οἱ παραβρισκόμενοι βρῆκαν τήν εὐκαιρία νά χαροῦν τή θάλασσα τῆς Βουλιαγμένης καί μερικοί νά πλησιάσουν κολυμπώντας τήν πλωτή ἐξέδρα (πάνω). Ὁ Βαγγέλης Γερμανός παίρνει κάποιες τελευταῖες ὁδηγίες ἀπ' τό Λουκιανό (κάτω ἀριστερά). Τό πλῆθος τοῦ κόσμου πού κατέκλυσε τήν περιοχή ἦταν ἡ ἀπόδειξη τῆς ἀπήχησης, πού εἶχε ἡ ἰδέα ἑνός τέτοιου πάρτυ στό ἀθηναϊκό εὐρύ νεανικό κοινό. Ἕνα πάνδημο πάρτυ καί ἕνα μουσικό «σώου», τό ὁποῖο οἱ Ἀθηναῖοι φίλοι τοῦ Λουκιανοῦ καί τῶν τραγουδιῶν του θά ἔχουν σάν ἐπίκεντρο τῶν καλλιτεχνικῶν συζητήσεών τους γιά πολύ καιρό (κάτω δεξιά)

Οἱ περιπτώσεις αὐτῶν, πού ἔλλείψει μαγιώ ἔπεφταν στή θάλασσα μέ τά ροῦχα, δέν ἔλλειψαν καί τό ...σπόρ αὐτό φάνηκε νά τούς διασκεδάζει τόσο, πού γρήγορα βρῆκαν πολλούς ...μιμητές!

★ Στήν ἀναβάθμιση τῆς ποιότητας ζωῆς στήν 'Αθήνα ἀποβλέπει ἡ ὑπό ἵδρυση Δημοτική 'Αστυνομία ἀνακοίνωσε ὁ Δῆμος, ὁ ὁποῖος καί δραστηριοποιεῖται ἤδη στήν κατεύθυνση αὐτή ἐπιθυμώντας νά ἀξιοποιηθεῖ κατά τόν καλύτερο δυνατό τρόπο. Ἤδη μελετήθηκε καί ὁλοκληρώθηκαν τά σχέδια στολῶν γιά ἄνδρες καί γυναῖκες τά ὁποῖα ἔγιναν δεκτά ἀπό τήν Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. καί στάλθηκαν στό ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν.

★ Γιά 6η χρονιά ὁ Σύλλογος Φιλοπρόοδων Κρεστένων διοργανώνει τή Γιορτή τῆς Σταφίδας '83 στίς 12 – 13 καί 14 Αὐγούστου. Ἡ γιορτή ἔχει ἀγροτοπολιτιστικό περιεχόμενο.

Πίθηκος ... οἰκιακός βοηθός

Χάρη στίς ἐρευνητικές προσπάθειες τῆς ψυχολόγου Μαίρυ Γουίλαρντ, τοῦ Πανεπιστημίου Τάφτς τῆς Βοστῶνης, ἕνας ἀνάπηρος, ὁ Ρόμπερτ Φόστερ, παράλυτος ἀπό τούς ὤμους καί κάτω, ἔχει στήν διάθεσή του ἕνα ἐκπαιδευμένο πίθηκο, γιά νά τόν βοηθάει στίς καθημερινές δουλειές ὅταν λείπει ἡ φίλη του πού μένει μαζί του.

Ὁ πίθηκος ὑπηρέτης τόν ὁποῖο ἔχει ἐκπαιδεύσει ἡ Ἀμερικανίδα ψυχολόγος εἶναι σέ θέση νά χτενίζει τά μαλλιά τοῦ κυρίου του, νά τοῦ ἀνοίγει τίς πόρτες, ἀκόμη καί νά τόν ταΐζει φέρνοντάς του ἀπό τό ψυγεῖο πάνω στό δίσκο τά γεύματα πού ἔχει ἤδη ἑτοιμάσει ἡ φίλη του πρίν φύγει.

Ὁ πίθηκος τοῦ Φόστερ, ἔχει ἐξάλλου καλές συνήθειες. Δέν λερώνει τό δωμάτιο καί δέν κάνει φασαρία. Τά σχετικά πειράματα, πού συνεχίζει ἡ δόκτωρ Γουίλαρντ, ἔχουν κινήσει τό ἐνδιαφέρον πολλῶν εἰδικῶν, ὅσων ἀσχολοῦνται μέ τά προβλήματα τῶν ἀναπήρων, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ὅτι τό ρόλο πού παίζει γιά ἕναν τυφλό ἕνας σκύλος, μπορεῖ νά παίξει γιά ἕναν παράλυτο ἕνας πίθηκος

κουκίδες

● ● ● ΘΑ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ πάλι γι' αὐτό τό συνηθισμένο «τί τοῦ βρίσκει», σχετικά μέ τούς ἔρωτες τῆς γυναίκας. Ἀκριβῶς αὐτό εἶναι. «Τί βρίσκει» μαζί του γιατί... δέν τοῦ βρίσκει τίποτα! Δέν εἶναι μόνο ὅτι συνήθως εἶναι ἄσχημος ὁ «μόρτης», ἔτσι καί τόν βάλεις στούς ντολμάδες σοῦ ξινίζει τό λάχανο. Εἶναι τζαναμπέτης, μέ τά μυαλά πάνω ἀπό τή σκούφια. Μέ μιά λέξη, **ἀνώριμο** ἄτομο. Καί **αὐτό** «μετράει» γιά τή γυναίκα. Πού σέ κάθε ἡλικία ἔχει ἔντονο, κυρίαρχο καί πρωτοποριακά καθοδηγητικό τό αἴσθημα τῆς μητρότητας. Ἀνώριμο ἄτομο, δηλαδή παιδί, πού ἔχει ἀνάγκη προστασίας. Ἀμέσως ἐλκύεται ἀπ' αὐτό ἡ γυναίκα. Τό αἴσθημα τῆς μητρότητας εἶναι ὁ ἔρωτας. ('Αλλά καί ἔρωτας εἶναι τό αἴσθημα πού νιώθει ἡ μητέρα γιά τό παιδί της). Αἴσθημα προστασίας καί μόνο, πού ἔπρεπε νά τό δώσει ἡ φύση στά θηλυκά γιά τήν διασφάλιση τοῦ εἴδους. Δέν ἐρωτεύεται κατά βάθος ποτέ ἡ γυναίκα γιά νά προστατευτεῖ ἀλλά γιά νά προστατεύσει. Τό «ἀγόρι» της, ὁ παίδαρος, ὁ παιδαράς – χαρακτηρισμοί τοῦ λεξιλογίου της – μέ τήν ἀνωριμότητά του σχεδόν πάντα, ἔχει – διαισθάνεται ἡ γυναίκα ὅτι ἔχει – τήν ἀνάγκη τῆς προστασίας της. Βούρ ἀπάνω του, λοιπόν, νά τόν προφυλάξει, νά τόν διασώσει, μέ κλειστά τά μάτια!

● ● ● ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ, πού τήν τραβάει, σάν γυναίκα. Δηλαδή πρῶτα σάν μητέρα. Ὁ ἄλλος ὁ ἄντρας, λίγο πιό πέρα, πού μπορεῖ – ἄσχετα ἡλικίας – νά εἶναι ὥριμος, ὁ σωστός, ὁ ἀνθρώπινος, ὁ μυαλωμένος, βρίσκεται σέ δεύτερο πλάνο. Αὐτός δέν ἔχει ἀνάγκη προστασίας. Ἄρα δέν τήν ἐλκύει. Δέν τόν προσέχει, δέν τήν ἐνδιαφέρει, δέν τοῦ δίνει σημασία. Δέν τόν ἐρωτεύεται. Κι ὅμως, στό πλευρ